

נלחמים על הרוח

תיכף נתחיל

נשות ואנשי חינוך לומדים ומשוחחים
על שאלות השענה ועל רוח האדם בעת מלחמה

♥ נפגשים ב-ZOOM בין 21:00-21:45

20.11.23

ז' כסלו | יום שני

"ליל חֲנִיָּה, ליל זָמַר, ליל שְׁחָקִים רְקוּעֵ" (ג. אלתרמן, "ליל חניה")

על שירת מלחמה
ושתיקת המוזות

ד"ר חנה פנחסי
יעל קרואל

לוֹ יְהוָה / נְעַמִּי שְׁמֵר

בְּתוֹךְ שְׂכוּנָה קִטְנָה מוּצֵלֶת
בֵּית קֵט עִם גַּג אָדָם
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹ יְהוָה
זֶה סוֹף הַקִּיץ סוֹף הַדֶּרֶךְ
תֵּן לָהֶם לְשׁוֹב הַלּוֹם
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹ יְהוָה

וְאִם פְּתָאוֹם יִזְרַח מֵאֶפֶל
עַל רֵאשֵׁנוֹ אִוֵּר כּוֹכֵב
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהוָה
אֲזַ תֵּן שְׁלוֹה וְתֵן גַּם כּוֹס
לְכָל אֱלֹהֵי שְׂנֵאָהֵב
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהוָה

לוֹ יְהוָה, לוֹ יְהוָה, אָנָּה, לוֹ יְהוָה
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹ יְהוָה

עוֹד יֵשׁ מִפְּרֵשׁ לִבִּן בְּאֶפֶק
מוֹל עֵנָן שָׁחַר כְּבֹד
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹ יְהוָה
וְאִם בְּחִלּוֹנוֹת הָעָרֵב
אוֹר נְרוֹת הַחַג רוֹעֵד
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹ יְהוָה

לוֹ יְהוָה, לוֹ יְהוָה, אָנָּה, לוֹ יְהוָה
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹ יְהוָה

מֵה קוֹל עֲנוֹת אֲנִי שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל תְּפִילִים
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹ יְהוָה
לוֹ תִשְׁמַע בְּתוֹךְ כָּל אֱלֹהֵי
גַם תְּפִלָּה אַחַת מִפִּי
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹ יְהוָה

אם המבשר עומד בדלת
תן מילה טובה בפיו,
כל שנבקש לו יהי.
אם נפשוך למות שואלת
מפריחה ומאסוף –
כל שנבקש לו יהי.

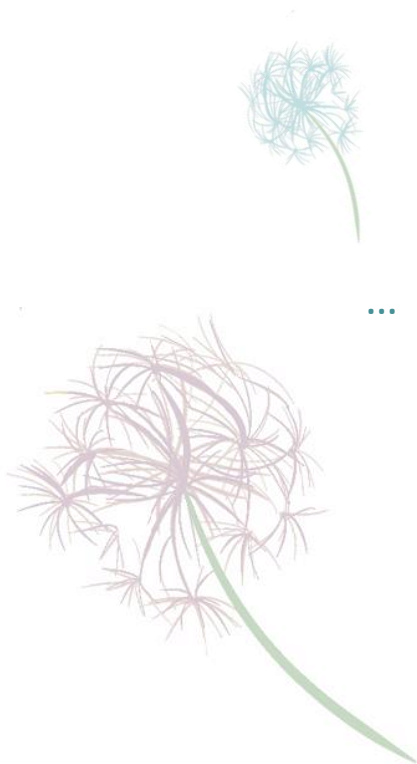

על תפקידה של הלשון

"מה אַעִידָךְ, מָה אֲדַמָּה לָךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם? מָה אֲשׁוּה לָךְ וְאֶנְחַמְךָ? ...
כִּי גָדוֹל כְּפִים שְׂבָרְךָ"

איכה ב יג

רוני אלדד, מה את רואה

מה את רואה:

בלונים פורחים אני רואה,

עופות צוחים, נוצות, נוצות על הפתחים,

אב מוליך עגלת תינקת, קפוא באמצע התנועה

מה את רואה:

אש בוערת בחנות פרחים, אני רואה,

בתוך הבית ילדים טובים, אישונים זורחים

קסדות אופנים לראשם מפחד תותחים

אישה צועקת אל הטלפון בלהת שמועה

מה את רואה:

אני לא רואה, אני שומעת אלהים בוכים

מאחורי אילן גבה או בתוך שיחים

רק אם בשר ודם סוככת על האפרוחים, ובכנפיה

רחמי כל העולם זורחים, איך היא נטרפת

בשני חיה רעה

מה את רואה, אני רואה

היינו משנים. כסתה השמש אפר מלאכים

תנים חרצו שן בשדותינו, כל הילדים פקוחים

לא נישן יותר אף פעם, העיר אותנו חשך אלהים

רוני אלדד, מה את רואה

מה את רואה:

בלונים פורחים אני רואה,

עופות צוחים, נוצות, נוצות על הפתחים,

אב מוליך עגלת תינקת, קפוא באמצע התנועה

מה את רואה:

אש בוערת בחנות פרחים, אני רואה,

בתוך הבית ילדים טובים, אישונים זורחים

קסדות אופנים לראשם מפחד תותחים

אישה צועקת אל הטלפון בלהת שמועה

מה את רואה:

אני לא רואה, אני שומעת אלהים בוכים

מאחורי אילן גבה או בתוך שיתים

רק אם בשר ודם סוככת על האפרוחים, ובכנפיה

רחמי כל העולם זורחים, איך היא נטרפת

בשני חיה רעה

מה את רואה, אני רואה

היינו משנים. כסטה השמש אפר מלאכים

תנים חרצו שן בשדותינו, כל הילדים פקוחים

לא נישן יותר אף פעם, העיר אותנו חשך אלהים

ממ"ד, אגני משעול

שִׁפְתַי קִדְשׁ אֶהְיֶה

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהִכַל בָּאתוּ וְהִכַל בְּעֵתָהּ

כְּשֶׁהִמְטָע מוֹשִׁיט וְהִאֲדָמָה חֲרוּשָׁה

אֲנִי עוֹשֶׂה רַק מָה שֶׁרִילָקָה אֹמֵר

נוֹתֵנֶת לִיפִי וְלֵאִמָּה לִקְרוֹת לִי

בְּלִי לַחֲשָׁב שְׂזָה סוֹפִי.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהִמּוֹת זוֹחַל סָבִיב

וְאֶגְזִי הַפֶּקֶן נִלְחָצִים אֶל קֵלְפֹתֵם

אֲנִי מוֹצֵאת מִסְתוֹר בְּעֵבְרִית

דָּבָר לֹא יֵאָנֶה לִי בְּכִתְיָה תִמָּה

דָּבָר לֹא יֵאָנֶה אִם אֶסְפֵּג בְּאוֹתִיּוֹת

אִם לֹא אֵצֵא מִן הַשׁוּרָה

מְכוּוֹצֵת לְחִירִיק, דְּחוּסָה בְּתוֹךְ הַסֶּמֶךְ

אוּ בְטֵן הַגִּימֵל עִם הַדְּמָעוֹת הַנוֹטְפוֹת שֶׁל הַחֻטָּף

עכשו כשהמות זחל סביב/ ואגוזי הפקאן נלחצים אל קלפתם / אני מתחבאת בתוך העברית.

מכּוּצָת לְחִירִיק, דְּחוּסָה בְּתוֹךְ הַסֶּמֶךְ / אוּ בְּטֵן הַגִּימֵל עִם הַדְּמְעוֹת הַנוֹטְפוֹת שֶׁל הַחֶטֶף

ד:

ד=ג

0=0

שִׁפְתַי קִדְשׁ אֱהוּבָה
עֲכָשׂוּ כְּשֶׁהִפְלֵ בְּאֵתוֹ וְהִפְלֵ בְּעֵתָהּ
כְּשֶׁהִמְטָע מוֹשִׁיט וְהִאֲדָמָה חֲרוּשָׁה..

לאה גולדברג

ונשמת את ריחו של התלם נשם ורגע,
וראית את השמש בראי השלולית הזהב,
ופשוטים הדברים וחיים, ומתר בם לנגע,
ומתר, ומתר לאהב.

את תלכי בשדה. לבדה. לא נצרבת בלהט
השרפות, בדרכים שסמרו מאימה ומדם.
ובישר-לבב שוב תהיי ענוה ונכנעת
כאחד הדשאים, כאחד האדם.

האמנם עוד יבואו ימים בסליחה ובחסד,
ותלכי בשדה, ותלכי בו פהלך התם,
ומחשוף כף-רגלך ילטף בעלי האספסת,
או שלפי-שבלים ידקרוך ותמתק דקירתם.

או מטר ישיגך בעדת טפותיו הדופקות
על כתפיה, חזה, צוארה, וראשה רענן.
ותלכי בשדה הרטב וירחב בך השקט
כאור בשולי הענן.

לאה גולדברג

וְנִשְׁמַתְךָ אֶת רִיחוֹ שֶׁל הַתֵּלֵם נִשְׁמֵם וְרַגְעַי,
וְרֵאִיתִי אֶת הַשֶּׁמֶשׁ בְּרֵאִי-הַשְּׁלֹוֹלִית הַזֶּהָב,
וּפְשׁוּטִים הַדְּבָרִים וְחַיִּים, וּמִתֵּר בָּם לִנְגָעַי,
וּמִתֵּר, וּמִתֵּר לְאַהֲבִי.

אֶת תֵּלְכִי בַשָּׂדֶה. לְבַדְךָ. לֹא נִצְרַבְתְּ בְּלֶהֱט
הַשָּׂרְפוֹת, בְּדַרְכִּים שֶׁסָּמְרוּ מְאִימָה וּמִדָּם.
וּבִישָׁר-לֵבָב שׁוֹב תִּהְיִי עֲנוּהַ וְנִכְנָעַת
כְּאֶחָד הַדְּשָׁאִים, כְּאֶחָד הָאָדָם.

הָאֲמָנָם עוֹד יָבֹאוּ יָמִים בְּסֻלִיחָה וּבְחֹסֶד,
וְתֵלְכִי בַשָּׂדֶה, וְתֵלְכִי בּוֹ פֶהֱלֶךְ הַתָּם,
וּמִחֲשׁוֹף כֶּף-רִגְלֶךָ יִלְטֹף בְּעֵלִי הָאֲסֻפְסֻת,
אוֹ שְׁלִפֵי-שִׁבְלִים יִדְקְרוּךְ וְתִמְתַּק דְּקִירְתֶּם.

אוֹ מִטֵּר יִשְׁיִגֶךָ בְּעֵדַת טְפוֹתָיו הַדּוֹפְקֹת
עַל כְּתִפֶיךָ, חֲזֵה, צִוְאַרְךָ, וְרֵאשֶׁה רַעְנוֹ.
וְתֵלְכִי בַשָּׂדֶה הַרְטֹב וְיִרְחַב בְּךָ הַשֶּׁקֶט
כְּאֹרֶךְ בְּשׁוּלֵי הָעֵקֶן.

לאה גולדברג

ובישר-לבב שוב תהיי ענוה ונכנעת / כאחד הדשאים, כאחד האדם.

ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב..

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם .. וכל שים השדה
טרם יהיה בארץ וכל-עשב השדה טרם יצמח ... ויצר יהוה
אלהים את-האדם עפר מן-האדמה ..

לאה גולדברג

ונשמת את ריחו של התלם נשם ורגע,
וראית את השמש בראי השלולית הזהב,
ופשוטים הדברים וחיים, ומתר בם לנגע,
ומתר, ומתר לאהב.

את תלכי בשדה. לבדה. לא נצרבת בלהט
השרפות, בדרכים שסמרו מאימה ומדם.
ובישר-לבב שוב תהיי ענוה ונכנעת
כאחד הדשאים, כאחד האדם.

האמנם עוד יבואו ימים בסליחה ובחסד,
ותלכי בשדה, ותלכי בו פהלך התם,
ומחשוף כף-רגלך ילטף בעלי האספסת,
או שלפי-שבלים ידקרוך ותמתק דקירתם.

או מטר ישיגך בעדת טפותיו הדופקות
על כתפיה, חזה, צוארה, וראשה רענן.
ותלכי בשדה הרטב וירחב בך השקט
כאור בשולי הענן.

יֵה
דוֹמִיָּה סָבִיב
וְהִיָּה אִם אַתָּה מְקַשֵּׁיב
אוֹלִי, אוֹלִי, אוֹלִי
אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי
אוֹלִי, אוֹלִי, אוֹלִי
אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי.

כִּי שִׁירִי הוּא מִשֵּׁב הַרוּחַ
חִלוּנֵי הַפְּתוּחַ
מֵעַן כּוֹחִי, צָחוּק וּבְכִי
קֵץ יִסוּרֵי
אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי.

בְּדוֹדֵי חוֹלְפוֹת עָלַי
תְּמוֹנוֹת וּנְשָׁמוֹת
וְשִׁמוֹת שִׁמוֹת
אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי.

אִי
עֲלֻטָּה סָבִיב
הַלּוֹאִי שְׂאֵתָה מְקַשֵּׁיב
אוֹלִי, אוֹלִי, אוֹלִי
אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי.

בְּדַרְכֵי הוֹלְכִים אֶתִּי
נוֹפִים וְנִגְוָנִים
וּפְנִים, פְּנִים
אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי.

כִּי שִׁירִי הוּא בֵּת קוֹל בְּרוּחַ
מְכַתְּבֵי הַשְּׁלוֹחַ
מְסֻלַּת חַיִּי
גְּעוּעֵי
הַד תְּפֻלוֹתַי.

כִּי שִׁירִי הוּא עֲלֵה בְרוּחַ
הַנֶּדֶף, הַשְּׂכוּחַ
הוּא הָאוֹר הָרֶךְ הַנִּפְקָח
בְּלִילוֹתַי
הוּא אַתָּה הַהוֹלֵךְ אֵלַי.

מכון שאלום הרטמן
SHALOM HARTMAN
INSTITUTE שלום הרטמן

נלחמים על
הרוח

תסתכלו להם בעיניים
חייבים להחזיר אותם הביתה עכשיו
#BringThemHomeNow

מנהל המשימות להחזרת החטופים והנעדרים

נלחמים על הרוח

נשות ואנשי חינוך לומדים ומשוחחים על שאלות השעה ועל רוח האדם בעת מלחמה

נפגשים ב-ZOOM בין 21:00-21:45

22.11.23

ט' כסלו | יום רביעי

"אִישׁ אֶשֶׁר רוּחַ בּוֹ" (במדבר כ"ז, י"ח)

על מנהיגות, אמון, ומשבר

ד"ר אורית אבנרי
אדוה בומנדיל הכהן

נלחמים על הרוח

נשות ואנשי חינוך לומדים ומשוחחים על שאלות השעה ועל רוח האדם בעת מלחמה

נפגשים ב-ZOOM בין 21:00-21:45

<p>13.11.23</p> <p>כ"ט חשוון יום שני</p> <p>"שְׂמַחֵי כִי בְּאָדָם אֲמִיד" (אסתר א', ט"ז)</p> <p>על הרוע האנושי והתביעה לאנושיות</p> <p>פרופ' אבי שניא ד"ר אילון אילנטוין</p>	<p>6.11.23</p> <p>כ"ט חשוון יום רביעי</p> <p>"אִישׁ חֲמוּקָה לְאוֹרֵימָה" (דברים ל"א, ט"ז)</p> <p>על חינוך לתקווה ומשמעות במצבי משבר</p> <p>ד"ר שרגיט בן און עדי אפרת</p>	<p>6.11.23</p> <p>כ"ט חשוון יום שני</p> <p>"בְּצִנְפֵי לֵבִי" (תהילים ט"ז, ט)</p> <p>יום המלווים לצבת המשווה ליוזי רוזני של ההליכי אבל ושכול בקהילת בית הספר</p> <p>הרבני על לשייץ הרב עדי שפייר</p>
<p>22.11.23</p> <p>ט' כסלו יום רביעי</p> <p>"אִישׁ אֶשֶׁר רוּחַ בּוֹ" (במדבר כ"ז, י"ח)</p> <p>על מנהיגות, אמון, ומשבר</p> <p>ד"ר אורית אבנרי אדוה בומנדיל הכהן</p>	<p>20.11.23</p> <p>ז' כסלו יום שני</p> <p>"לֵיל חֲנֻכָּה, לֵיל זְמַן, לֵיל שְׂמֵחִים קְרוֹי" (אסתר א', ט"ז)</p> <p>על שירת מלחמה ושתיקת המזוה</p> <p>ד"ר חנה נחמיה על קראול</p>	<p>15.11.23</p> <p>ב' כסלו יום רביעי</p> <p>"שְׁלֹמֹה שָׁלוֹם וְאֵין שְׁלוֹם" (משלים ה', א')</p> <p>דוגמים של שלום - בין אוטופיה לריאליה</p> <p>ד"ר רחנה רביצקי פילון יוסילי</p>

"העמידו את-עמכם, הקימו הדור!"

חשפו אור, חשפו אור!"

(למתנדבים בעם / חיים נחמן ביאליק)

שמרו את התאריך

צוות תוכניות 'בארי' ו'ראשי' במכון הרטמן
בשיתוף עם הפיקוח על הוראת תרבות יהודית-ישראלית, המזכירות הפדגוגית, משרד החינוך
שמח להזמין אתכם/ לנס בחנוכה:

נלחמים על הרוח

נשות ואנשי חינוך לומדים ומשוחחים
על שאלות השעה ועל רוח האדם בעת מלחמה

יום ראשון • כ"ז בכסלו תשפ"ד • 10.12.23

9:30-16:00

מכון הרטמן, ירושלים

הכנס יועבר במקביל בשידור חי ותתקיימנה סדנאות בזום למצטרפים מהבית

בתוכנית הכנס:

- ♥ הרצאות של חוקרות וחוקרי מכון הרטמן
- ♥ סדנאות לימוד והעשרה מגוונות בהובלת צוות הרטמן וארגונים נוספים
- ♥ מופע סיום: שי צברי

תוכנית הכנס המפורטת תפורסם בהמשך

